इति पद्मावती सा तैर् विज्ञप्ता स्वमहत्तरैः
वत्सेश्वराग्रे साशङ्का तान् एवं प्रत्यभाषत । 99
गहृत 'आवन्तिकां ब्रूथ, निक्षेपस् त्वं हि मे स्थिता,
तद् अत्र किं ते, यत्र 'अहं तत्र 'एव 'आगम्यताम् इति । 100
तच् छ्रुत्वा तेषु यातेषु राज्ञा पद्मावतीं रहः
पप्रछ मालातिलकौ केन 'इमौ ते कृतावू इति । 101
सा 'अवोचद् अथ, मद्गेहे न्यस्ता विप्रेण केनचित्
आवन्तिकाभिधा या 'एषा, तस्याः शिल्पम् इदं महत् । 102
तच् छ्रुत्वा 'एव च वत्सेशो गोपालगृहम् आययौ,
नूनं वासवदत्ता सा भवेद् अत्र 'इति चिन्तयन् । 103
प्रविविश च गत्वा तद्द्वारस्थितं महत्तरं
अन्तःस्थदेवीगोपालमन्त्रिद्वयवसन्तकं । 104
तत्र वासवदत्तां तां ददर्श प्रोषितागतां
उपप्लवविनिर्मुक्तां मूर्तिं चान्द्रमसीम् इव । 105
पपात 'अथ महीपृष्ठे स शोकविषविह्वलः,
कम्पो वासवदत्ताया हृदये तु 'उदपद्यत । 106
ततः सा 'अप्य् अपतद् भूमौ गात्रैर् विरहपाण्डुरैः,
विललाप च निन्दन्ती तदा चरितम् आत्मनः । 107
अथ तौ दम्पती शोकदीनौ रुरुदतुस् तथा,
यौगन्धरायणो 'प्य् आसीद् वाष्पधौतमुखो यथा । 108

Digitized by Google